

ΛΗΞΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΕ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1882

ΑΡΙΘ. 173

Διούβρι έτησ. έν Ελλάδι Δρ. 1.
 *
 2. Έξωτερικη 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Έν δδφ Αδόλου άριθ. 33.

Είς ούδένα, πλην των τακτικων
 ανταποκριτων, στέλλεται η Έφημερίς
 των Παιδων άνευ προπληρωμης.

Η Άνοξις.

‘Η Διοξίς.

1.
‘Ω ανοίξεις ώφθαλά,
ώ ανοίξεις τερπνή,
ή θελκτική σου θέα
στον Πλάστην μ’ άνοψοί.
Οί κήποι μας άνθίζουν,
ό ούρανός γελά,
οί κάμποι πρσιρίζουν
ή φύσις μαδιά.

2.
‘Η ανοίξεις σπολλίζει
τά πάντ’ άρμονικά,
κι’ ό Ζέφυρος δροσίζει
φυσών, φυσών γλυκά,
Και τάκακα άρνία
πετούν μετά χαράς,
και τά μικρά πουλίτσα
πετούν στάς φωλιές.

3.
‘Αθώος ώς τό άνθος
ός γείνω και έγώ,
γλυκύς και χωρίς πάθος
ειρηνικά ός ζω.
Θεόν, γονείς, πλησίον
ός μάθω ν’ αγαπώ,
κι’ ώς τάκακον άρνιον
μηδέν ός ένοχλώ.

4.
Τέ καρ κελαδοῦσι
τάθωα τά πτηνά
και ούτως έξυμνοῦσι
τόν Πλάστην των γλυκά
κ’ έγώ ός έξυμνήσω
τό καρ τό τερπνόν
και ός δοξολογήσω
τόν ‘Υψιστον Θεόν,
(Μέντωρ.)

‘Η συστατική έπιστολή.

Δύο μικροί παιδες Ισαντο ήμέραν τινα πλησίον μιάς
θύρας, όντες περίπου τής αὐτής ηλικίας· αλλά ό εις
ήτο λαμπροανδεδομένος, έν ψ ό άλλος έρόρει ένδύ-
ματα πενιχρά και ξεσχισμένα.

— «Δέν έχεις καλλίτερα φορέματα, Βενιαμίν;»
ήρώτησεν ό χαλοενδεδομένος παίς.

— ‘Οχι, άπεκρίθη εκείνος.

— «Και διατί δέν αγοράζεις καλλίτερα φορέματα;»

— Διότι δέν δύναμαι, έπειδή χρήματα δέν έχω
και εργασία δέν δύναμαι νά εῦρω, ώστε δι’ αὐτής νά
άποκτήσω τά αναγκαία χρήματα.

— «Λυπούμαι πολύ διά τούτο, είπεν» ό ‘Ιωάννης’
έπειτα άλλαξας τήν όμιλίαν, «Θάδπάγης τήν έρχομένην
έξαμηνίαν εις τό σχολείον;»—ήρώτησεν.

— «‘Οχι, ‘Ιωάννη,» άπεκρίθη ό Βενιαμίν, «θα προ-
σπαθήσω νά κάμω, ότι δυνήθω διά νά καλλιερεῶσω
τήν κατάστασίν μου. ‘Επιθυμῶ πολύ νά όπάγω εις τό
σχολείον· άλλ’ είμαι ήδη αρκετά μεγάλος και πρέπει
νά φροντίσω νά έξοικονομῶ τά έξοδά μου, διότι οί γο-
νείς μου είναι, ώς γνωρίζεις, πτωχοί.»

— «Λυπούμαι πολύ διά τούτο, έπρόσθεσεν ό ‘Ιωάν-
νης· και μέν χαίρω, ότι ό πατήρ μου είναι εις καλλί-
τεραν κατάστασιν από τόν ιδιόν σου, αλλά τούτο δέν
με κάμνει νά όπερηφανεύωμαι. ‘Η όπερηφανία είναι
άμαρτία. ‘Ο Θεός σε έκαμιν έπ’ ίσης καλόν ώς έμέ,
έν και τά φορέματά σου είναι ξεσχισμένα.»

— ‘Ο Βενιαμίν έσφιγξε τήν χείρα τού μικρού τού
φίλου ‘Ιωάννου, έν ψ δάκρυα έπλήρωσαν τούς όφθαλ-
μούς του.

— «Συ ετάβης πάντοτε καλός εις έμέ, ‘Ιωάννη.» εί-
πε μετά συγκινήσεως· ποτέ δέν με περιεφρόνησες, ποτέ
δέν με περιεγέλασες διά τά κουρελιασμένα μου φορέ-
ματα, καθώς άλλα παιδιά· αλλά πάντοτε μέ συναν-
στράφης και μέ έπήρες εις τήν οικίαν σου. ‘Αν ό Θε-
ός μάς άφήση νά ανθρωπώμεν, έλπίζω νά σε πληρώ-
σω δι’ όλας τάς καλωσύνας σου, ‘Ιωάννη.»

— «‘Αφες αὐτά τώρα, Βενιαμίν, και άκουσε τί σκοπεῶ

νά κάμω. ‘Εχω ένα θεόν, ό οποίος είναι γεωργός·
χρειάζεται δέ έν παιδίον διά νά τόν βοηθή. Πώς σοί
φαίνεται; θέλεις νά όπάγης νά τόν βοηθή; είναι καλός
άνθρωπος και θά σε δώση καλόν μισθόν, καλά φορέ-
ματα και καλήν τροφήν.»

— «Πολύ μέ άρέσει ή πρότασίς σου, άπεκρίθη ό Βε-
νιαμίν, τήν παραδέχομαι.»

Μετά δύο ήμέρας ό Βενιαμίν ένεχείρισεν εις τόν
θεόν τού ‘Ιωάννου τήν έξής συστατικήν έπιστολήν.

« Σεβαστέ μοι Θεέ,

‘Ο έπιφέρων τό παρόν μου γράμμα εἶ-
ναι ό φίλος μου Βενιαμίν· έναι πτωχός
και ζητεῖ εργασία. Παρακαλώ, κράτη-
σέ τον και δός του εργασίαν.

‘Ο άνεψιός σου
‘Ιωάννης.»

‘Η έπιστολή αὐτή έν και βραχεία έπέτυχε τού σκο-
πού της και ό Βενιαμίν έγινε δεκτός εις τήν όπηρεσί-
αν τού θεού τού ‘Ιωάννου και έμεινε μέ αὐτόν αρ-
κετά έτη.

Μετά παρέλευσιν πολλῶν ετών ό ‘Ιωάννης, όστις ή-
δη ήτον άνήρ και πατήρ οικογενείας, έπληροφόρησε
μίαν έσπέραν τήν σύζυγον του, δια τό κατάστημά του
υπέφερε τόσας ζημίας, ώστε έν έντός 24 ώρῶν δέν έ-
πλήρωσε δέκα χιλιάδας τάλληρα, τά όποια έχρωάται,
οί δανεισταί του θά έκαμιναν κατάσχεσιν τής περιου-
σίας του και όλη του ή οικογένεια θά έρρίπτετο εις
τούς πέντε δρόμους. «‘Εκρυσαι, είπε, τάς θύρας ύλων
όσους έγνωρίζω και κάνεις δέν φαίνεται ευδιάθετος νά
μέ δανείση οὐδέ δέκα λεπτά· ώστε κατεστράφημεν έξ
βλοκλήρου!»

«—‘Εχει ό Θεός,» είπεν ήσύχως ή άνάρετος γυνή του·
αί ζημιαί προήλθον εκ Θεού, και ουχι εκ κακής μετα-
χειρίσεως και καταχρήσεως ιδιχής σου, και διά τούτο
πιστεύω, δια Αὐτός δέν θά μάς άφήση νά χαθώμεν.
‘Ιδού μία έπιστολή επί συστάσει, τήν όποίαν ό γραμ-
ματχομιστής μοι έφερε σήμερα· ίσως περιέχει κα-
λήν άγγελίαν.»

‘Ο ‘Ιωάννης έλαβε τήν έπιστολήν και μέ τρεμούσας

χειρας ἤρχισα νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ. Ἐίχε δὲ ὡς ἐφεξῆς :

«Πρὸς τὴν Πρώτην Ἑθνικὴν Τραπεζάν τῆς Φιλadelphείας. Πληρώσατε εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κ. Ἰωάννου Βράση τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων ταλλήρων καὶ ἀπεράσατε αὐτὸ εἰς λογαριασμὸν μου.

Βενιαμὴν Γράντ.»

Ὡς ἦτον ἐπόμενον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπλήρωσε δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς συζύγου του, καὶ εἶναι ὠραῖον παραδειγμα ἀνταποδόσεως εὐεργεσίας, ἧτις εἶχεν ἐντελῶς λησμονηθῆ. «Ρίψε τὸν ἄρτον σου εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας θὰ εὕρῃς αὐτόν.» (Ἐκκλ. ιά. α.)

Πρόβλημα.

Χθὲς τὸ ἑσπέρασ, ἐνῆ ἡμῶν πλαγιασμένος εἰς τὴν κλίνην, μ' ἐπεσκέφθη ἀνεκπίστως ἄγνωστός τις. Ἐφῆρθη δὲ πολὺ ἀγροίκως, διότι χωρὶς νὰ κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου, καὶ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθῃ, τὴν ἤνοιξε καὶ εἰσῆλθεν, ἀφοῦ ἐσφύριξε διὰ τῆς τρύπας τῆς κλειδαριᾶς!

Τὸ κακὸν ἦτον ὅτι εἰς τὸ δωμάτιόν μου δὲν συνήθιζω νὰ ἔχω φῶς τὴν νύκτα καὶ λοιπὸν ἦτο πεντασκότιδα, ὅ δὲ εἰσελθὼν ἕνεκα τούτου ἐσκόταψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ ἀνέτρεψε τὰ ἐπάνω αὐτῆς χιρτά μου — ἔπειτα πατήσας ἐπὶ τοῦ ἐπενδύτου μου, τὴν ὁποῖον εἶχον ἀποθέσει ἐπὶ τοῦ τάπητος πρὶν κατακλιθῆ, διευθύνθη πρὸς τὴν κλίνην μου καὶ μετ' ἐπιήσασε τόσον πολλὸ, ὥστε ἠσθάνθη τὴν ἀναπνοὴν του ἐπὶ τοῦ προσώπου μου, ἦτο δὲ τόσον ψυχρὰ, ὥστε μετ' ἐπροξένησε βίγος καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἤρχισα νὰ πτερινίζωμαι.

Ἀρκεσθεῖς, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τοῦ παρόντος μετὰ τὴν ὁποίαν μετ' ἐπροξένησαν ἀνησυχίαν, διευθύνθη πρὸς τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον καὶ ἐν βίπτῃ ὀφθαλμοῦ ἐγένετο ἄφικτος, ἦκουσα δὲ αὐτὸν ἀρπάζοντα ὡς κύων ἕξω εἰς τὸν κήπον.

«Ἐὰν δύναιται νὰ ἐξέλθῃ τόσον εὐκόλως ἀπὸ τὸ παράθυρον,» — εἶπα καθ' ἑαυτὸν, — «δύναιται βεβαίως καὶ νὰ εἰσέλθῃ δι' αὐτοῦ,» ὕθεν πηδήσας ἐκ τῆς κλίνης μου ἔτρεξα πρῶτον μὲν εἰς τὴν θύραν καὶ τὴν ἐκλειδώσα, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἔκλεισα καὶ αὐτό. «Τώρα ἂς σφυρίζῃ ἕσον ἀγαπᾶ διὰ τῆς τρύπας τῆς κλειδαριᾶς,» — προσέθεσα, — «τὴν θύραν ὅμως δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀνοίξῃ, ὥστε ἠλευθερώθῃ ἀπὸ τὴν παρούσαν του.»

Ἐνῶ δὲ πλαγιασμένος οὕτω πως ἐσυλλογιζόμην, αἶφνης βλέπω αὐτὸν ἐξερχόμενον τῆς ἐστίας, ὡς κληροδοχοκαθαριστῆς, πλήρης ἀσβόλης, καὶ διευθυνόμενον κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κλίνην μου. Τὴν φορὰν ταύτην δὲν εὐχαριστήθη νὰ πλησιάσῃ τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ μετ' ἔδωκε καὶ φύσημα τόσον

δυνατὸν καὶ ψυχρὸν, ὥστε ἐπάγισα ἀπὸ κεφαλῆς μετὰ χρι ποδῶν μετὰ δὲ τούτου ἀνελήφθη καὶ πάλιν ἔπαις κατῆλθε μυστηριωδῶς διὰ τῆς κληροδοχῆς. Ἀναλαβὼν θάρρος ἐπήδησα ἐκ νέου ἐκ τῆς κλίνης μου καὶ ἔτρεξα πρὸς τὴν ἐστίαν καὶ ἔκλεισα αὐτὴν καλῶς δι' ἑνὸς στρώματος τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπὶ τοῦ σοφᾶ μου κτῶρα, φίλε μου, — εἶπον, — δὲν θὰ ἠμπορέσῃς νὰ εἰσεέλθῃς καὶ μετ' ἀνησυχίης πλέον.» Οὕτως εἰπὼν κατεκλίθη καὶ δὲν ἐξόπνησα πλέον, εἰμὴ ἀφοῦ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

Σηκωθείς δὲ παρετήρησα εἰς τὸν κήπὸν μου καὶ εἶδον μετ' ἄπλην μου ὅτι ὁ καλὸς ἐκεῖνος ξένος, μὴ δυνηθείς νὰ ἐνοχλῇ ἐμὲ, ἐνησυχολήθη ὅλην τὴν νύκτα καταστρέφων τὸν κήπὸν μου, μῆλα, ροδάκινα, ρόδα, ἀπιδία καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἶχον μαδηθῆ καὶ ριφθῆ εἰς τὸ ἔδαφος! Τότε εἶδον τὴν ἀνοησίαν μου ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον καιρὸς νὰ ἐπανορθώσω τὴν ζημίαν.

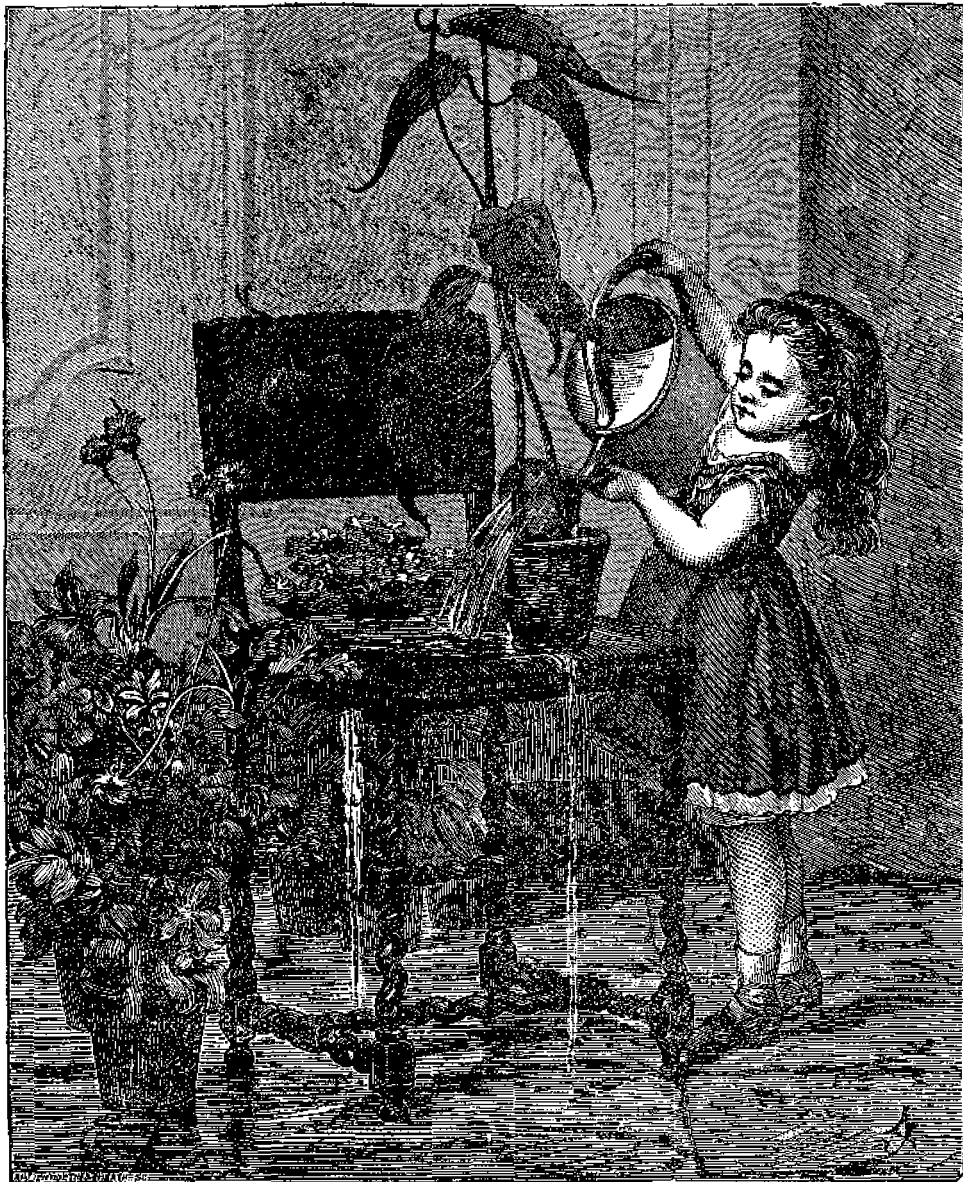
Ποῖος νομίζετε, μικροὶ μου φίλοι, ἦτον ὁ ἀγροίκος ἐκεῖνος ξένος;

Ἑορτὴ τῆς βασιλείου τῶν ὄψεων. — Εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ὑπάρχουσι πολλὰ φυσικὰ καλὰ, ὡς λ.χ. καλὸν κλίμα, εὐφορος γῆ, ἀφθονία καὶ ποικιλία προϊόντων, ἀλλὰ καὶ πολλὰ κακὰ μετὰ τῶν τελευταίων συγκαταριθμοῦνται τὰ ἄγρια θηρία καὶ οἱ φαρμακεροὶ ὄφεις, οἵτινες ἐν καιρῷ τῶν ἐτησίων βροχῶν προξενοῦσι μεγάλην καταστροφὴν εἰς ἀνθρώπους καὶ ζῶα διὰ τοῦ θανατηφόρου τῶν δαγκάσματος. Χιλιάδες ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος, ἡ δὲ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὀρίσει βραβεῖον διὰ τοὺς φονεύοντας αὐτὰ.

Ἐπὶ τῶν φαρμακερῶν τούτων ὄψεων ἡ ἐσχοτισμένη καὶ δεισιδαιμόνων φαντασία τῶν ἐντοπιῶν ἔπλασε θεᾶν τινα, τὴν ὁποίαν καλοῦσι Μανασᾶ Δέβη (ἡσάν τῶν ὄψεων) καὶ εἰς αὐτὴν αἱ μητέρες προσεύχονται καὶ προσφέρουσι δῶρα ἵνα προφυλάξῃ τὰ τέκνα των ἀπὸ τοῦ δαγκάσματος αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς θεᾶς ταύτης αἱ γυναῖκες τῶν χωρίων ἐξέρχονται φέρουσαι ἀνὰ χεῖρας πινάκια περιέχοντα ὀρῶζιον, γάλα, καὶ ζάχαριν, ἐλθοῦσαι δὲ εἰς τινὰ λίμνην προσφέρουσι αὐτὰ εἰς αὐτήν. Τούτου γενομένου τρώγουσι τὸ ὀρῶζιον, τὸ γάλα καὶ τὴν ζάχαριν καὶ, ἀφοῦ ἐκφράσουσι τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὴν θεάν, ἐπιστρέφουσι εἰς τὰς οἰκίας των μετὰ τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὰ τέκνα των θέλουσι προφυλαχθῆ ἀπὸ τοῦ ὄφει. Ἐπειδὴ ὅμως συμβαίνει κατ' ἔτος πολλὰ παιδιά νὰ δαγκασθοῦν, οἱ ταλαίπωροι ἰθαγενεῖς ἀποδίδουσι τούτο, οὐχὶ εἰς τὴν ἀνικανότητα ἢ ἀθελήσιαν τῆς θεᾶς νὰ προφυλάξῃ αὐτὰ, ἀλλ' εἴτε εἰς αὐτὰ τὰ παιδιά διὰ τὴν ἀσέβειαν των

πρός αὐτήν, εἴτε εἰς τὰς μητέρας, διότι δὲν προσπαθῆσαν νὰ ἐξλεώσωσι πρεπόντως τὴν ἐξωρισμένην Θεάν.

Τοιοῦτα εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἀγνοίας τῶν Γραφῶν καὶ τῆς ἐκ ταύτης προερχομένης καὶ τρεφομένης δεισιδαιμονίας· οὐ μόνον μεταξὺ τῶν ἔθνικῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ὀνομαζομένων χριστιανῶν· οὕτω λ. γ. εὐ-
των κογχόλια ἢ χαυλιόδοντας κάκρων, διὰ τὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὴν βασκανίαν.
"Ἄπαντα ταῦτα εἶναι ἀμαρτία τρομερὰ, διότι ἀποδίδουν εἰς πράγματα ἐπίστεως ἀνηκούσας· εἰς μόνον τὸν Θεὸν καὶ κάμνουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ φοβῶνται καὶ νὰ σέβωνται αὐτὰ μᾶλλον παρὰ Ἐκείνον !

Ἡ μικρὰ Λιλὴ καταπλημμυροῦσα τὴν αἴθουσαν.

ρίσκομεν εἰς τὰ περισσότερα μέρη τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν χωρικῶν τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ δένουν εἰς τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τῶν τέκνων τῶν κατὰ τὴν πρώτην Μαρτίου κλωστήν ἀναπαρδαλὴν, ἵνα τὰ προσφάξῃ ἀπὸ τοῦ τῶν διαλειπόντων πορρετῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Εἰς ἄλλα πάλιν κορμῶν ἀπὸ τοῦ λαμποῦ, τῶν τέκνων τῶν ἢ τῶν ζώων

Ἡ ἀπρόσεκτος Λιλὴ.

Πάλιν Μαῖος, προβαίνει κ' ἡ μικρὴ τρανταφυλλιά, χὴν' ὀλέγουσι τῆς μόσχου, καλαιδοῦνε τὰ ποσά, κ' ὄλ' ἡ φύσις ἐνδύμενη μὲ ἀνοίξεις στολὴ τὰ παιδιῶμα εἰς τοὺς κήπους γὰρ νὰ καίξουν προσκαλεῖ.

Σάν άθρα πεταλούδα ποῦ εἶναι πετα,
 πότε κόπτουν λουλουδάκια, πότε παίζουν με αὐτά
 τὰ ξανθὰ μαλλιά των ἄλλα στεφανώνουν με χαρὰ,
 κι ἄλλα παίζουν με τὰς νήσας εἰς τῆς λίμνης τὰ νερά.

Μόνον ἓνα κοριτσάκι τῆ μαμά της προσπαθεῖ
 ἔπως τὰνθ' αὐτὴ ποτίζει κ' ἡ Αἰλὴ νὰ μαγηθῆ

**ὉΜ παρουσίᾳς τοῦ Χριστοῦ
 ἐν τῷ ναῷ.**

Κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν
 ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως βρέφους ἀρσενικοῦ ἢ θη-

Ὁ Συμεὼν δεχόμενος τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

ἀλλ' ἀπόσκετος μικρούλα νὰ ποτίζῃ δὲν ἔμπορεῖ
 καὶ τὸν τάπητα καὶ ἔδραν με νεράκι πλημμυρεῖ.

Τὴν' ἀλλοίμονο σ' ἐκείνη, ἡ μαμά της μιὰ καλὴ
 βὰ τῆς κόμης τιμωρία, γιὰ νὰ μαθῆ ἡ Αἰλὴ.
 Ἔταν εἰθ' ὁ Μάϊς πάλιν στοῦ ἔξῃς νὰ μὴ ζητῆ,
 ἔτσι πράττουν οἱ μεγάλοι καὶ αὐτὴ νὰ μαγηθῆ.

Ἰ. Ἰγγλέσης.

λυκοῦ, ἡ μήτηρ ἄφρισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ναὸν ἵνα προ-
 σφέρῃ ἄρνιον ἐνιαύσιον ὡς προσφορὰν. περὶ ἁμαρτίας,
 εἶναι ὅμως ἦτο πτωχὴ, τότε ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ δύο
 τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, ἓνα δὲ ὀλοκαύ-
 τωμα καὶ ἕτερον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Τὸν νό-
 μον τοῦτον ἐκπληροῦσα καὶ ἡ Μαριάμ ἦλθε μετὰ τοῦ

υιού αὐτῆς εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ παρουσιάσεν αὐτὸν εἰς τὸν ναόν.

Ἐν τῇ πόλει ἔζη τότε ἀνὴρ εὐσεβῆς ὀνομαζόμενος Συμεὼν, εἰς ὃν εἶχεν ἀποκαλυφθῆ, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀποθάνει πρὶν ἰδῆ τὸν περιμενόμενον Μεσσίαν. Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῆς μητρός του ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὁ Συμεὼν ὠδηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ὑπῆγεν εἰς τὸν ναὸν καὶ εὗραν τὴν μητέρα μετὰ τοῦ παιδίου ἔλαβεν αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εἶπε τὸν αξιοσημιονεύτους ἐκεῖνος λόγους, «Νῦν ἀπολόκας τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.»

Περὶ τοῦ Συμεὼν τούτου πολλὰ λέγονται μοθεύματα διὰ ὅτι ἦτον εἰς ἕκ τῶν 70 μεταφραστῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διὰ ἑλθῶν εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο τοῦ προφήτου Ἡσαΐα, ἐν ᾧ λέγεται, «Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἔξει ἐν γαστρὶ, καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ...» ἔδυσπίστησεν εἰς τὴν προφητείαν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι συναδέλφοί του μεταφραστοὶ τὸν ἐπέπληττον διὰ τὴν ἀπιστίαν του, ἐκεῖνος ἐκβαλὼν τὸ δακτυλίδιον ἐκ τῆς χειρός του ἔρριψεν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν, εἰπὼν, «Ἐὰν ἐπανεύρω τὸ δακτυλίδιον τοῦτο, τότε θὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ προφητεία αὕτη εἶναι ἀληθής.»

Μετὰ τινα καιρὸν, ἐνῶ ἐκάθητο μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων του εἰς τὴν τράπεζαν, παρετέθη ἐνώπιον αὐτῶν ἰχθὺς μέγας, ἐντὸς δ' αὐτοῦ εὗρέθη τὸ ἐν λόγῳ δακτυλίδιον. Τοιοῦτοτρόπως ἐπίστευσεν ὁ Συμεὼν εἰς τὴν παράδοξον ἐκείνην προφητείαν.

Ἄλλ' ὁ Θεὸς πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπιστίας του τὴν ἀπεκάλυψεν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀποθάνει ἕως οὗ ἰδῆ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου, ἔζησε δ' ἔκτοτε περὶ τὰ 300 ἔτη καὶ τελευταίον ἠξιώθη νὰ ἰδῆ καὶ μάλιστα νὰ λάβῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ταῦτα ἡ παράδοσις, ἡ δὲ Παλαιὰ καὶ Νέα Διαθήκη οὐδὲν περὶ τούτου ἀναφέρουσιν.

Ο ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΟΣ ΚΥΩΝ.

Ἀχρεῖά τινα παιδιά, θέλοντα νὰ παίξουν μὲ ἕνα σκύλον, ἔδωσαν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν οὐρὰν αὐτοῦ ἕνα τενεκέ. Ὁ δουτοχῆς κύων ἀπολοθεὶς καὶ φοβερισθεὶς ἤρχισε νὰ τρέχῃ, τὸ βῆφος δὲ καὶ ὁ κρότος τοῦ τενεκέ τὸν ἐτρόμαξαν καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ τρέχῃ ἔτι περισσότερον καὶ νὰ φωνάζῃ. Ἐπειδὴ δὲ, καθὼς κατὰ δυσοχίαν συμβαίνει καὶ μεταξύ μας, παντοῦ ὅπου ἐπερνοῦσεν οἱ ἄνθρωποι καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ παιδιά ἐρώνηζον καὶ ἔρριπτον πέτρας κατ' αὐτοῦ, ὁ ταλαίπωρος κύων ἤναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως καὶ νὰ πάρῃ τὸν πρῶτον

δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀπήντησε τρέχων καὶ φωνάζων ἔτι περισσότερον.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ δρόμος ἐκεῖνος τὸν ἔφρεν εἰς ἕν χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἅμα ἔφθασεν ἐξηπλώθη ἔξωθεν τῆς ὕρας τῆς πρώτης οὐρίας ἀποκαρνωμένος ἀπὸ τὸν κόπον καὶ τὸν φόβον. Ἐνῶ δ' εὐρίσκειτο εἰς τὴν θέαν καὶ κατὰστασιν ἐκείνην, ἄλλος τις κύων, κατὰ τὴν δισθαίνων ἐκείθεν, τὸν εἶδεν, ἐνόησε φαίνεται τὴν θέαν του καὶ πλησιάσας ἤρχισε νὰ τὸν χαιδεύῃ, ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως ἐκέρδησε τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἐξηπλώθη εἰς τὸ μέρος τῆς οὐράς του καὶ ἤρχισε νὰ κίπη τὸ σχοινίον, διὰ τὸ ὁποῖον ἦτο δεμένος ὁ τενεκὲς εἰς τὴν οὐρὰν του, ἀφοῦ δὲ τὸ κατώρθωσε, λαβὼν τὸ μέρος τοῦ σχοινίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ὁ τενεκὲς, εἰς τὸ στόμα του, ἤρχισε νὰ κηρᾶ ἐμπροσθεν τοῦ ἐντρόμου φίλου του, ὡς νὰ τοῦ ἔλεγεν, «Ἰδοὺ, φίλε μου, τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον σὲ ἐπροξένησε τόσον φόβον, τὸ ἀφήρεσα ἀπὸ τὴν οὐρὰν σου, ὡς βλέπεις, δὲν εἶναι παρά ἕνας παληγοτενεκὲς μὴ φοβῆσαι πλέον, σὶχω καὶ ἐπίστρεψε εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυρίου σου.» Μετὰ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἀνεχώρησε φέρων τὸν τενεκὲν, καὶ ἀφῆσας τὸν περίφθορον φίλον του νὰ ἐπιστρέψῃ ἀφ' ὅπου ἦλθε.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο εἶναι ἀληθῆς ἱστορία καὶ μὰς διδάσκει, ὅτι πολλάκις τὰ ἄλογα ζῶα εἶναι εὐσπλαγχνικώτερα τῶν λογικῶν ἀνθρώπων.

Ἐλπίζω ὅτι οὐδεὶς τῶν μικρῶν φίλων τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων θὰ φοβῆται ποτε τόσον σκληρὰ εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰς γάτας, τὰ πτηνὰ καὶ τοὺς ὄνους καὶ ἐν γένει τὰ ἄλογα ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔπλασε διὰ τὴν χρῆσίν μας καὶ πρέπει νὰ τὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ τὰ περιποιώμεθα.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ.

Ὁ ἄνθρωπος συνήθως περιπατεῖ τρία μίλια τὴν ὥραν.

Ὁ ἵππος ἔξ μίλια τὴν ὥραν.

Ἡ ἀτμάμαξα τοῦ σιδηροδρόμου 40 μίλια.

Ἀνθρώπος ἰστάμενος ἐν τῷ Ἴσημερινῷ στρέφεται περὶ τὴν γῆν διὰ τῆς περιστροφικῆς αὐτῆς κινήσεως περὶ τὸν ἀξονά της 1000 μίλια τὴν ὥραν.

Ἡ Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς στρέφονται περὶ τὸν Ἥλιον μὲ ταχύτητα 68,000 μιλ. τὴν ὥραν.

Ὁ πλανήτης Ἄρης στρέφεται περὶ τὸν Ἥλιον μὲ ταχύτητα 109,000 μιλ. τὴν ὥραν.

Οἱ κομήται τρέχουσι μὲ ταχύτητα ἔτι μεγαλύτεραν. Οὕτως ὁ τοῦ 1813 ἐκινεῖτο μὲ ταχύτητα 200,000 μιλ. κατὰ πρῶτον λεπτόν της ὥρας.

Τὸ φῶς τρέχει μὲ ταχύτητα 150,000 μιλ. κατὰ δευτερόλεπτον.

Ὁ ηλεκτρισμὸς κινεῖται μὲ ταχύτητα 207,000 ἀλλὰ πρὸς μετάδοσιν εἰδήσεων ὁ ηλεκτρισμὸς χάνει μέρος τῆς ταχύτητός του, ὥστε τὸ φῶς εἶναι τὸ ταχύτερον ἐν τῇ σύμπαντι.

ΤΟ ΒΙΟΛΙΟΝ.

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχη τις τῶν μικρῶν μου φίλων, ὅσος νὰ μὴ ἤκουσέ ποτε βιολίον νὰ καίῃ, νομίζω δὲ ὅτι συμφωνοῦσι μὲ ἐμὲ ἔλοι βεβαιῶντες, ὅτι εἶναι τὸ γλυκίαιον ἀπὸ ὅλα τὰ μουσικὰ ὄργανα, εἰς τὰς χεῖρας δὲ ἐμπειρῶν καὶ ἐπιτηδεῶν βιολιστῶν δύνανται νὰ παραγάγῃ ἀπειρίαν φθόγγων καὶ νὰ ἐκφέρῃ ἄπειρον ποικιλίαν ἤχων.

Ἄν καὶ ἀπλοῦν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπαιτεῖ ὅμως μείστην μηχανικὴν ἐπιτηδεύτητά εἰς τὴν κατασκευὴν του. Τὰ κάλλιστα βιολία συνίστανται ἐκ πεντήκοντα τοῦλάχιστον τεμαχίων ξύλου διαφόρου εἶδους. Ἐκαστον δὲ εἶδος ξύλου ἔχει καὶ ἰδίαν ἰδιότητα ἤχου. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῶν ξύλων, ἐξ ὧν κατασκευάζονται τὰ βιολία τῆς Κρεμόνας, εἶναι τὸ σαχαρβύλον, ἡ μωρέα καὶ ἡ ἐλάτη. Ἄλλα κατασκευάζονται ἀπὸ ξύλον ῥοδακινίας, λεμονίας καὶ πετελάς.

Αἱ χορδαὶ κατασκευάζονται ἐκ τῶν ἐντέρων ἀρνίων καὶ ἐριφίων. Ἐταν δ' ἔλαι αἱ χορδαὶ ἦναι χορδιασμένα ἔχουσι δύναμιν ἰκανὴν νὰ σηκώσῃ βάρος 30 ὀκάδων, ἐνῶ τὸ βάρος ὁλοκλήρου τοῦ βιολίου δὲν ὑπερβαίνει τὰ τριακόσια δράμια!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΟΠΤΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ.

Λάβετε διὰ τῆς δεξιᾶς σας χειρὸς τὴν σελίδα, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι τυπωμένη ἡ παρούσα εἰκὼν, καὶ κάμψτε δι' αὐτῆς κύκλους μικροὺς ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, προσηλώσατε δὲ τὸ βλέμμα σας εἰς ἓν σημεῖον ἐκτὸς τῆς εἰκόνης, καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι ἔλοι οἱ κύκλοι ἀρχίζουσι νὰ κινῶνται, οἱ μὲν ἐξωτερικοὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς

τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ εἰς τὸ κέντρον λευκὸς ἀναθέτως ἀλλ' ἄλλοι χωριστὰ ἕκαστος. Ἡ ὀπτικὴ αὕτη ἀπάτη εἶναι περιέργως, ἀλλ' εὐεξήγητος εἰς τοὺς σπουδασάντας φυσικῆν. Ἡμεῖς τὴν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα χάριν περιεργίας πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν μικρῶν μας συνδρομητῶν.

Παιδιά καὶ Κόρασκα ἐν Σιάμ.

Τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ καίεται ἐπὶ τινος μεγάλης χερσονήσου κειμένης μεταξὺ τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κίνας, εἶναι δὲ 1000 τετραγ. μιλίων τὸ μήκος καὶ 200 περίπου τὸ πλάτος κατὰ μέσον ὄρον.

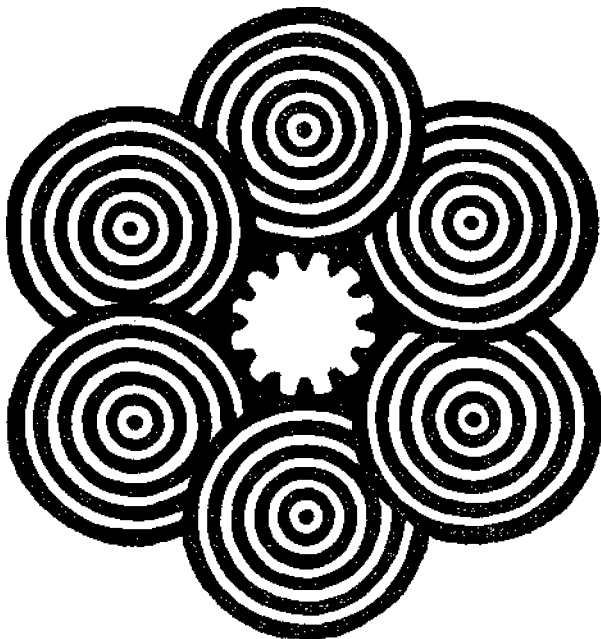
Οἱ κάτοικοι τοῦ Σιάμ, ὅταν ἀριθμοῦνται εἰς 6 ἑκατομμύρια, ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν, εἶναι δὲ τὴν θρησκείαν Βουδδισταί.

Τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν τοῦ Σιάμ, ὡς λίαν περιέργως, μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν ἐκ τινος περὶ τοῦτου περιγραφῆς Ἀγγλοῦ περιηγητοῦ.

Τὰ παιδία ἐν Σιάμ μανθάνουσι νὰ περιπατοῦν καὶ νὰ καπνίζουσι τοιγαρῆτα ἀπὸ δύο ἐτῶν ἡλικίας· ἀφοῦ δὲ κλείσῃν τὰ δύο ἔτη ἀρχίζουσι νὰ μανθάνουσι νὰ κολομβοῦν, ὅταν δὲ φθάσουσι τὸ

7ον ἢ 8ον ἔτος ἤξούρου νὰ κωπηλατοῦν καὶ νὰ διευθύνουσι μικρὰς λέμβους ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μόνον των.

Ὅταν τὸ παιδίον φθάσῃ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, συνήθως γίνεται ἱερεὺς. Πρὶν ὅμως χειροτονηθῆ πρέπει νὰ διέλθῃ διὰ τῆς τάξεως τῶν δοκίμων καὶ νὰ διαμεῖνῃ ἀριετὸν χρόνον εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς ναοὺς τοῦ Βουδδᾶ. Ἀφοῦ δὲ χειροτονηθῆ ἐπιτίθεται ἡ κεφαλὴ του, ἐνδύεται κτρινωπὸν τι φόρεμα, καὶ πᾶσαν πρωίαν περιέρχεται τὴν πόλιν ζητουλεύων ὀρόζιον διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς γεροντοτέρους ἱερεῖς· διδάσκειται δὲ νὰ ἀναγινώσῃ καὶ νὰ γράφῃ, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μικρὰς προσευχὰς, οὐδὲ μίαν λέξιν ἐκ τῶν ὁποίων ἐννοεῖ.

Περίεργον ὀπτικὸν φαινόμενον.

Τοσάτη είναι η τιμή, την οποίαν αποδίδουσιν εις την ιερωσύνην, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς τοῦ ἱερέως, δοῦναι συναντοῦν αὐτὸν, πικτοῦσι καὶ τὸν προσκυνοῦν, ὅπως πράττουσι καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ των. Ἀφοῦ χειροτονηθῆ, συνήθως μένει εἰς τινὰ ναὸν περὶ τοὺς τρεῖς μῆνας. Ἐπειτα δὲ βοηθεῖ τοὺς γονεῖς του εἰς τὴν ἐργασίαν των, ἢ κἀμὲν ἄλλο τι ἔργον πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

Τῶν κρασίων ἡ ἀνατροφή ἐστὶν ὅλως διάφορος. Τὰ κοράσια κατὰ τὰ πρῶτα εἴς ἡ ἑκτὴ ἔτη τῆς ἡλικίας των συζοῦν μετὰ τῶν ἀδελφῶν των μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς ἡνα ἔξοικον καὶ ὠραία, αἱ δὲ γονεῖς των πτωχοὶ, πωλοῦνται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην θεάτρου τινός, (πολλὰ δὲ τοιαῦτα ὑπάρχουσιν εἰς πᾶσαν πόλιν) διὰ νὰ διδαχθῶσι τὴν τέχνην τῶν θεατρίνων. Ἐὰν δ' οἱ γονεῖς των εἶναι πλούσιοι ἢ εὐποροὶ, προσφέρονται εἰς τὸν βασιλέα καὶ κατακλιόνται εἰς τὸ παλάτιον του μεταξὺ τῶν γυναικῶν του, ἕως οὗ μεγαλώσων. Ἐνταῦθα εἶναι ἐντελῶς ἀσφαλῆ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπηρετοῦν τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τὴν ζωὴν των πολὺ λυπηράν. Μετὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐκλέγει τὴν ἀρέσκουσαν εἰς αὐτὸν, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπανδρῶνται εἰς τοὺς ἀρχοντας καὶ μεγιστάνους τοῦ Κράτους!

ἩΘΙΚΗ ΖΗΛΙΑ

Ἐρωτήσεις.

Β'. Περὶ συνοχῆς (συγκρατήσεως) τῶν μαριανῶν

1. Διὰ τί δὲν δυνάμεθα νὰ συγκολληθῶμεν κομμάτιον χαλκοῦ με κομμάτιον σιδήρου;
2. Διὰ τί βάρδους τις σιδηρὰ εἶναι ἰσχυρότερα βάρδους ξυλίνης;
3. Διὰ τί κομμάτιον σιδήρου θραυσθὲν καὶ ἐνωθὲν πάλιν καθίσταται δυνατώτερον παρ' ὅτι ἦτο πρὶν θραυσθῆ;
4. Διὰ τί σταλαγματῖαι διαφόρων ὑγρῶν διαφέρουσι κατὰ τὸ μέγεθος;
5. Διὰ τί αἱ σταλαγματῖαι εἶναι μεγαλύτεραι, ὅταν σταλάζωνται ἀργά, παρ' ὅταν γίνηται τοῦτο ταχέως;
6. Διὰ τί σωλὴν τις εἶναι ἰσχυρότερος βάρδου τοῦ αὐτοῦ μεγέθους;
7. Διὰ τί, εἰς ἀνάλυσην τις διὰ τοῦ πυρός τεμάχια ὄρεαλλῶν, ταῦτα ἀποτελοῦν μίαν μάζαν στερεάν, ἀφοῦ ψυχρανθῶν;
8. Εἰς ποία ὑγρά ἢ δύναμις τῆς συνοχῆς εἶναι μεγίστη;
9. Ποῖα μεταξὺ τῶν στερεῶν ἐξατμίζονται διὰ τῆς πυρώσεως χωρὶς πρῶτον νὰ μεταβληθῶσιν εἰς βευστὴν κατῶσας;

— Τὸ τρέχον ἔτος ἤρχισε καὶ τελειώνει με Κυριακῇ.
— Πρὸ 300 ἐτῶν αἱ πατᾶται ἦσαν ἀγνωστοὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἤδη δὲ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων τρέφονται ἐξ αὐτῶν. Μόναί αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παράγουσι κατ' ἔτος 200 ἑκατομμύρια κοιλῶν! Ἡ γενέτειρα χώρα τῶν παταῶν εἶναι τὸ Περσὺ, ἐκεῖθεν δὲ μετεφέρθησαν εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν πρὸ 300 περίπου ἐτῶν.

— Ἡ μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας κατὰ τὸ Δόβερ καὶ Κάλαι διώρυξ εἶναι 300 ποδ. ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἐπιρροήσε δὲ περὶ τὸ ἐν μίλιον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τῆς.

Κάθεν ἔχομεν τὰ κομμάτια! Τὰ ἐξ ὕλου κατασκευάζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Βορμηίαν ὑπὸ

παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τῶν μὲν πρώτων τὸ ἡμερομίσθιον εἶναι 80 λεπτά, τῶν δὲ δευτέρων ὀλιγώτερον! Τὰ λεγόμενα μαργαριτικοκομμάτια κατασκευάζονται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς Βιέννην. Τὰ τῶν ὑποκαμίστων κομμάτια εἰς Βιεννὴν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ὅπου κατασκευάζονται καὶ τὰ μεταλλικὰ κομμάτια.

Ἄλλὰ τὰ βάλλον ἐκτεταρμένα ἐργαστάσια τῶν κομμάτων ὑπάρχουσιν εἰς Παρίσιους καὶ εἰς τὰ προάστεια αὐτῶν. Εἰς τῶν προαστείων αὐτῶν, κατοικοῦμενον ὑπὸ 5—6,000 ψυχῶν, ἅπαντες οἱ κάτοικοι ἀναχολοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν κομμάτων.

— Κατὰ τὸ 1880 εἰσῆχθησαν εἰς τὰς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 533,222 ὀκάθ. ἀκατεργάστου μετάξης ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. Τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου προήρχετο ἐκ τῆς Ἰαπωνίας.

— Κατὰ τὰς γενομένας στατιστικὰς τοῦ 1880 μόνον τὸ ἐκ τῆς σκωληροτροφίας εἰσῆλμα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἀνέβη εἰς 300 περίπου ἑκατομμύρια δραχ. Πόσον πλουσία ἡ χώρα ἐκεῖνη πρέπει νὰ εἶναι καὶ εἰς ἄλλα προϊόντα!

— Καθ' ὅσον τὸν κόσμον ἐξάγειται κατ' ἔτος χρυσὸς 1,109,000 000 δραχ. μόνη δ' ἡ Ἀμερικὴ παράγει ὑπὲρ τὸ ἡμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου.

— Ὑπὲρ τὰς 200,000 βόες ἐστάλησαν τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Λίβερπουλ. Ὅποια κτηνοτρόφος χώρα εἶναι ἡ Ἀμερικὴ!

— Ὁ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ὑπόγειος σιδηροδρόμος διὰ τοῦ ὄρους Γότθαρδ ἐτελείωσεν. Εἶναι δὲ 9 1/2 μιλίων τὸ μήκος, ἐκόστισε 400 ἑκατομμύρια δραχ. καὶ ἐχρητίσθησαν 10 περίπου ἔτη καὶ 5,000 τόνοι δυναμίτιδος πρὸς διάτρησιν τοῦ ὄρους.

— **Νέα ἐφεύρεσις.** Ἀμερικανὸς τις ἐφεῦρε πυροβόλον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ρίψῃ βολὴν εἰς ἀπόστασιν 7 μιλίων τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐναποθέσεως ποσότητός τινος πυρίτιδος εἰς ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένας θήκας κατὰ μήκος τοῦ σωλήνος τοῦ πυροβόλου ἐσωθεν ἢ πυρίτις αὕτη ἐκφυροσκορεῖ, εὐθὺς ἀφοῦ ἡ βολὴ διέλθῃ ἀπὸ τοῦ μέρους ἐνθα εἶναι ἐναποτεθειμένη καὶ οὕτως αὐξάνει τὴν ὄψησιν καὶ ἐπομένως τὴν ταχύτητα αὐτῆς!

— Συστηματικῶς τις κινήσις ἐν Ἀμερικῇ ἐφύευσεν ἀπὸ τοῦ 1879—1881 ἄρκτους 181, πάνθηρας 28, ἀγρίας γαλαῖας 150, ἀλώπεκας 143, βακόνδς 360, φαλακροῦστους 15 κλπ.

Εἰςπρίστρονον φεινόμενον. Ὁ κρότος τὸν ὁποῖον ἀκούομεν, ὅταν βάλωμεν τὸν δάκτυλόν μας ἐντὸς τοῦ ὠτός μας, προέρχεται ἐκ τίνος νομίζετε; Ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἔκρον τοῦ δακτύλου κυκλοφορίας τοῦ αἵματος! Ἡ διάβασις τῶν αἵματοσοφιστικῶν διὰ τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων, ὅτινα εἶναι τὰς ἀρτηρίας μετὰ τὰς φλέβας, παράγει τὸν μέγαν τοῦτον κρότον! Ὅτι δὲ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἀκούεται ὁ τοιοῦτος κρότος, εἰς στομφοπύσωμεν καλῶς τὰ ὠτά μας πρῶτον με βάμβακα καὶ ἔπειτα θέσωμεν τὸν δάκτυλόν μας.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος βασιλεὺς ἐστὶν ἡ λαφευτὸν ὀμοίωμα ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ Κυρίου;
2. Πῶς ἐτεμωρήθη διὰ τὴν εἰδωλολατρείαν του;
3. Τί ἐπράξεν ἐν τῇ θλίψει του;